

23.12.2001

Vítám vás v novém týdnu. Předpokládám že většina z vás kdo čte tyto stránky má již za sebou jedny z nejpodivnějších svátků, které si vymyslela "západní civilizace". Původní oslavu zimního slunovratu - naděje na nové jaro, přetvořilo křesťanství v oslavu narozenin svého symbolu a proroka, aby se v dalších stoletích svátek přetvořil na oslavu spotřeby, předstírané lásky a pohody. Nebo také ve svátek depresí a samoty těch kteří nemají takové štěstí aby měli komu předstírat že vánoční dny jsou ty jediné a pravé pro demonstraci lásky a náklonnosti.

No a abych nebyl pochmurný tak si poslechněte následující [zvukový klip](#) a můžete si s gusem na jéžiška také zanádat: :)))

Podle řehořského kalendáře, zvaného též gregoriánský, je rok 2002 obyčejný o 365 dnech a začíná 1. ledna v 0 h 00 min středoevropského času.

Tímto kalendářem se dnes řídíme. Jde o velmi přesnou variantu slunečního kalendáře - tedy kalendáře, pro nějž je rozhodující pohyb Slunce oblohou a tedy i střídání ročních dob. Rok 2002 řehořského kalendáře se shoduje: - s rokem 2002 juliánského kalendáře, tak řečeného starého stylu, který je také rokem obyčejným o 365 dnech. Začíná dnem 14. ledna řehořského kalendáře. Tento historicky významný kalendář je nazván podle Julia Caesara a začal platit 1. ledna roku 45 před Kristem. - s roky 7510/7511 éry řecké neboli byzantské. Rok 7510 začal 14. září 2001, rok 7511 začne dnem 14. září 2002. - s roky 5762/5763 židovské éry. Rok 5762 začíná 18. září 2001, je obyčejný, normální, má 354 dny a končí 6. září 2002. Rok 5763 začíná 7. září 2002, je přestupný, nadpočetný, má 385 dnů a končí 26. září 2003. Židovský kalendář je nejsložitější ze všech. V podstatě jde o kalendář měsíční, ale přizpůsobuje se slunečnímu tím, že podle přesných pravidel občas vkládá do roku třináctý, přestupný měsíc. Právě to je výslovně zakázáno u muslimů. - s roky 1422/1423 muslimské éry Hidžry. Rok 1422 je rokem obyčejným a trvá 354 dny, začíná 26. března 2001 a končí 14. března 2002. Rok 1423 je rokem přestupným o 355 dnech, začíná 15. března 2002 a končí 4. března 2003. Významný muslimský měsíc Ramadán v roce 1423 začíná 6. listopadu 2002 a končí 5. prosince 2002 (všechny údaje se týkají arabské varianty muslimského kalendáře). Roky začínají a končí v uvedených dnech západem Slunce, měsíce začínají a končí prvním objevením úzkého měsíčního srpku na večerní obloze krátce po novu. Jde o přesný měsíční kalendář, řídí se tedy podle podob Měsíce a ne podle Slunce jako náš. - s rokem 2755 ab Urbe condita (A. U. C. - od založení Říma). Začíná dnem 14. ledna 2002. Dnes má pouze historický význam.

- se 14. rokem japonské éry Heisei - nastolení všeobecného míru. 14. rok éry Heisei začíná 1. ledna 2002. Éra začala 8. ledna 1989 s nástupem japonského císaře a používá se v občanském životě.

- s rokem 6715 Scaligerovy juliánské periody. Rok 6715 začíná 14. ledna 2002 gregoriánského kalendáře. Roky zde však nejsou rozhodující, jde o datování pro astronomické a kalendářní účely, kde je ke každému dni přiřazeno číslo přirozené číselné řady, zvané juliánské datum (JD). Dny začínají až polednem následujícího dne. Prvním lednu 2002 odpovídá juliánské datum 2 452 276. Hodiny, minuty a sekundy se u juliánského data nepoužívají a místo toho se vyjadřují jako dekadické zlomky dne. Například okamžik 1. ledna 2002 ve 13h 52min odpovídá JD = 2 452 276, 036 111.

Kalendářů jsou tisíce, mnohé používané v současnosti a ještě víc takových, které jsou už jen historií. Podle tradiční astrologie (vychází ze sedmi planet) má každý rok svého vládce - regenta. První jarní den (v roce 2002 20. března) převezme vládu po Jupiterovi Mars. Mars byl v římské mytologii bohem války a polních prací. Polní práce začínaly na jaře, stejně jako válečná tažení. Mars bývá zobrazován jako mladý muž a jeho symbolem je kruh se šípem; stejným symbolem se všeobecně označuje mužské pohlaví. Mars symbolizuje mužskou energii. V oblasti vědomí jde o prosazení vůle, rozhodnosti, odvahy, smělosti, síly, fyzického pohybu, boji, agresi, egoismu, soutěživosti. V oblasti nevědomí jde o pud pohlavní a pud sebezáchovy. Marsovská síla dá schopným lidem sílu se prosadit, ale vytáhne na světlo i bezohlednost a tvrdost.

Zdroj: ČN

Cítíte se občas jaksi psychicky vyšinití? Chová se tak někdo ve vašem okolí? Existuje řada nálepek a pojmů, jak pojmenovat stav věcí, neznamená to však, že se jedná o kategorie totožné. Neuróza není psychóza a psychóza není porucha osobnosti, i když se příslušné příznaky mohou v té či oné míře překrývat. Kamil Kalina tak v úvodu své knihy "Jak žít s psychózou" nejprve nastiňuje, o čem vlastně bude zbytek publikace. Právě pro ono překrývání témat však text není určen pouze terapeutům či psychotikům a jejich blízkým. Konec konců, stavy popisované v knize zažije zřejmě každý, onou oddělovací hranicí je spíše jejich míra.

Jednotlivé kapitoly obsahují zpravidla na úvod citáty z deníků pacientů, následuje rozbor problému a náměty na samostatnou práci s tématem ("nakreslete, jak si představujete" apod.). V první fázi najdete především popis průvodních jevů psychózy: zranitelnost (velmi významný moment, jakýsi středobod poruchy vůbec), strach, přicházející hlasy, bludné představy... Autor také popisuje typický průběh onemocnění s jeho jednotlivými fázemi. Ve druhé části se probírá léčba psychózy (problematika psychoterapie či příslušné farmakologie), třetí část je určena především rodinným příslušníkům nemocných. Čtvrtá a pátá část se snaží nalézt cestu z vnitřního světa k druhým lidem a zodpovědět otázku, zda je nad chorobou možné dosáhnout trvalého vítězství.

Přes nespornou zajímavost a komplexnost popisu mám k publikaci přece jen jednu výhradu. Kniha nic neříká o tom, že duševní poruchy se nacházejí v těsné blízkosti geniality a kreativity, mnohdy je i hranice mezi mystickým nazřením a psychickou chorobou velmi tenká. Jde spíše o popisný manuál, chybí zde podstatnější přesah, který by zařadil problém do širší souvislosti. Pohledu poněkud schází ústřední dominanta, jakou třeba pro C. G. Junga představovaly archetypy. Jde ale léčit něco, čemu do hloubky nerozumíme? Samozřejmě, pokud psychické narušení přináší utrpení postiženému a jeho okolí, prvořadým cílem terapie je zavést pacienta zpět do "reálného" světa a snížit míru vnitřního zranění (autor na jednom místě v této souvislosti uvádí, že opakem zranitelnosti není necitlivost). Přesto si však myslím, že onu chorobu není nutné chápat jednoznačně negativně, ale že poněkud paradoxně může jít i o zdroj individuální odlišnosti, jakýsi rezervoár vnitřní energie, tvůrčího myšlení a brýlí, které nám i okolí ukáží svět jinými očima.

Možná totiž, že s psychózou jde nejlépe žít, pokud si kromě průvodního utrpení uvědomíme i její kladné stránky a skutečnost, že i tato choroba nás nakonec může obohatit.

(Kamil Kalina: Jak žít s psychózou, Portál, Praha, 2001, 247 stran, 279 Kč, <http://www.portal.cz>)

Pavel Houser

Když na konci března 1996 Timothy Leary zemřel, objevily se v předních amerických médiích titulky jako "Drogový guru podlehl rakovině" (CNN), "Timothy Leary, ikona let 60., kontroverzní postava nazývaná prorokem i pohromou, zemřel" (San Francisco Chronicle) či "Mluvíci generace 60. let zemřel na rakovinu" (L.A. Times/Washington Post).

V žádném případě nepřehánějí. Leary byl opravdu jednou z nejdůležitějších postav kontrakultury v USA. Zasloužil se o to především nekompromisní a vášnivou obhajobou "základního lidského práva" na vlastní psychedelickou zkušenost.

Autobiografii tohoto "kyselinového guru" tedy můžeme chápat buď jako zdroj ke zkoumání kultury a historie jedné epochy nebo jako zpověď průkopníka nového věku. Learyho život se totiž minimálně od jeho angažovanosti ve výzkumu psychedelik na Harvardu nerozlučitelně prolíná s vývojem americké společnosti, můžeme dokonce říci, že se tato postava stalo jedním z katalyzátorů celého procesu. V jeho osudu se tak odrážejí všechny traumata a slepé uličky, kterými tato společnost prošla od let 60. až do současnosti.

Leary narozený v roce 1920 nejdříve vynikl v akademických kruzích, když získal cenu za nejlepší dílo z oboru psychoterapie roku 1997 za knihu "The Interpersonal Diagnosis of Personality", kde propagoval tezi, že se "musíme zabývat lidmi takovými, jakými jsou, a ne na ně násilně aplikovat klinické nebo jiné modely." V roce 1960 začal působit na Harvardu, kam přišel právě v okamžiku, kdy se začala projevovala nespokojenost s dosavadním pojmáním psychologie a psychiatrie, které stavěly buď na zjednodušujících freudiánských teoriích nebo se inspirovaly ve sterilním skinnerovském behaviorizmu. Praxe nejrůznějších psychiatrických a nápravných zařízení tomu odpovídala a s klienty se zde jednalo převážně manipulativními technikami.

V té době však dojde k osudovému zlomu, když se Leary díky Frankovi Barronovi, americkému psychologovi a filozofovi, setkal s posvátnými mexickými houbami neboli "masem bohů", jak je nazývali domorodci. – Na toto první setkání vzpomíná takto: "Potom jsem vzal jednu do ruky. Páchla vlhkostí. Byl to zápach, který vydává trouchnivé dřevo nebo jisté sklepy v Nové Anglii. A chutnala ještě hůř, než vypadala, byla hořká a šlachovitá." Poté se však začaly dít divy: "Odebral jsem se do jakéhosi fiktivního, bájného vizuálního prostoru. Paláce na Nilu, hinduistické chrámy, přepychové komnaty Babylónu, beduínské stany rozkoši, mihotající se drahokamy, hedvábná roucha přímo vydechující barvy, mozaiky, na kterých září smaragdy z Muza, rubíny z Barmy a safíry z Cejlonu. A hle, zde se plazí hadi pokrytí drahými kameny, maurští plazi, klouzající, svíjející se a doslova se valící otvorem uprostřed mé sítnice." ... "A já jsem se dál chechtal své vlastní denně předváděné nařvanosti, úzkoprsé aroganci vědců, té drzé nestydatosti racia a blazeované naivitě slov, v protikladu k syrovému, bohatému, stále se měnícímu proudu obrazů, kterými byl zaplavován můj mozek."

Pro Learyho, úspěšného vědce zapojeného do zaběhaného mechanismu akademického života, to musel být opravdu šok: "Za ty čtyři hodiny na terase u bazénu v Cuernavace jsem se o vědomí, mozku a jeho strukturách dozvěděl víc, než za předchozích patnáct let své psychologické praxe." Na Harvardu poté inicioval projekt výzkumu zaměřený právě na zkoumání psychedelik a změněných stavů vědomí. Výzkum vzbudil mezi studenty a některými profesory velkou pozornost, ale konzervativnější část akademické obce se naopak postavila do opozice. Inicioval zde vznik skupiny, která zahrnovala jak vědce a studenty, tak také kulturní osobnosti – spisovatele Aldouse Huxleyho, básníka Allana Ginsberga, beatníka Neala Cassadyho, spisovatele Jacka Kerouaca, filozofa Allana Wattse a dalších. Snaha Learyho a jeho skupiny učinit z psychedelik obecný, společensky přípustný nástroj sebezkoumání se ukázala být lehce naivní. Leary věřil, že výcviková střediska podobná tomu na Harvardu, by bylo možné zřídit u každé lékařské fakulty, u každého teologického učiliště, při katedrách psychologie, filozofie, antropologie na všech univerzitách v zemi. To však kvůli rigiditě tehdejších (i budoucích) vládnoucích kruhů nebylo možné.

Problémy excentrického vědce se začaly prohlubovat. Sítil tlak nejenom ze strany fakulty, ale také ze strany vládních úřadů.

Výzkumníky začala sledovat CIA, která měla vlastní zájem o psychedelika, a to hlavně proto, že chtěla držet krok s vědci za železnou oponou a tyto látky jí zajímaly také jako tzv. "droga pravdy", která by byla použitelná pro výslechy agentů. CIA Learyho dokonce předběhla, protože prováděla výzkum těchto látek na vlastní pěst už v 50. letech. Vědcům byla ponechána poměrně velká volnost, ale jen do té míry, dokud se o výzkumu příliš nešířili a nechtěli burcovat veřejnost. V tomto ohledu prováděla americká tajná služba v podstatě stejnou politiku jako sovětská. Naopak studenti projevovali o drogová sezení stále větší zájem. Nakonec univerzita Learyho slovy "vřela drogovým vědomím". "A tak ti bystří mladí lidé po desítkách telefonovali domů a oznamovali rodičům, že našli Boha a odhalili tajemství univerza. Načež si rodiče stěžovali a pracovníci studijního dohledu se stávali stále podrážděnějšími."

Leary pochopil, že je čas odejít. Založil nový výzkumný drogový projekt International Foundation for Internal Freedom (Mezinárodní nadace pro vnitřní svobodu), jejímž cílem bylo zřídit po celých Spojených státech síť výzkumných středisek, v nichž by se prováděla výcviková cvičení s psychedelickými drogami. V osobním růstu měli klientům – zdravým lidem, psychicky nemocní měli být odkazováni na běžnou psychiatrickou a psychologickou péči – pomáhat konzultanti z oblasti medicíny, psychologie a práva. Musíme však dodat, že v té době byly látky jako psilocybin, meskalin a LSD stále ještě legální. Potom už Learyho kariéra ve "slušné" společnosti získala sestupnou tendenci. Po neslavném odchodu z Harvardu byl vypuzen také z Mexika, kde vedl letní psychedelický tábor a z dalších zemí. Úměrně tomu však rostla popularita mezi mladými lidmi a v alternativních kulturních a společenských kruzích. V letech 1963-1965 se Leary se suitou svých věrných usídlil v honosné usedlosti Millbrook ve státě New York, kde pokračoval v experimentech. Vydávají spolu s Ralphem Metznerem průvodce psychedelickou zkušeností The Psychedelic Experience (na základě Tibetské knihy mrtvých). Leary přece jenom v jádru zůstával vědcem. Na rozdíl například od Warholovy Továrny, kde se zkoušely zase jiné drogy (stimulanty), atmosféra v Millbrook byla meditativnější a tím také příznivější pro introspektivní a subtilní zkoumání vlastního nitra.

To už se ale nad ním i nad millbrookskou komunitou stahovaly mraky. Sledování se strany FBI zesílilo a vyústilo nakonec v Learyho zatčení a obžalování z pašování marihuany (několika gramů), za což byl odsouzen na 50 let vězení nepodmíněně. A současně se přitom rozjžděla "květinová" 60. léta, která začala radikálně měnit americkou společnost, na druhé straně se však válčilo a také umíralo ve Vietnamu. Leary poté strávil několik let v exilu a nakonec prošel i několika desítkami – přesně 36 – vězeními. Jak trpce poznamenává, jako by už v době, kdy se ještě jako psycholog snažil změnit přístup společnosti k vězňům, tušil, že tato mašinérie jednou semele i jeho. Z postavení desperáta se začal dostávat až v 70. letech s koncem Nixonovy vlády a nástupem nové demokratičtější administrativy. V 80. a 90. letech dále publikoval a stal se nadšeným stoupencem informačních technologií, ve kterých viděl praktickou realizaci svých myšlenek.

"Záblesky paměti" jsou tedy svědectvími o historii ledně nepovedené revoluce a zároveň jsou sondou do vývoje americké společnosti od 20. let minulého století. Leary se totiž vrací i do formujících zážitků svého dětství (i početí:) a celkem barvitě popisuje vrstevnatou strukturu tehdejší společnosti. V knize však není nouze ani o humorné situace, které tohoto někdy mimo realitu žijícího akademika a pozdějšího guru často pronásledovaly (například pikantní historka o jeho útěku z dívčího internátu). Mezi řádky se však můžeme číst i jiný, velmi silný vzkaz: nezávislé myšlení a snaha o hledání pravdy nikdy neměly a nebudou mít na různých ustláno, a to ani v

A jak tento týden ?

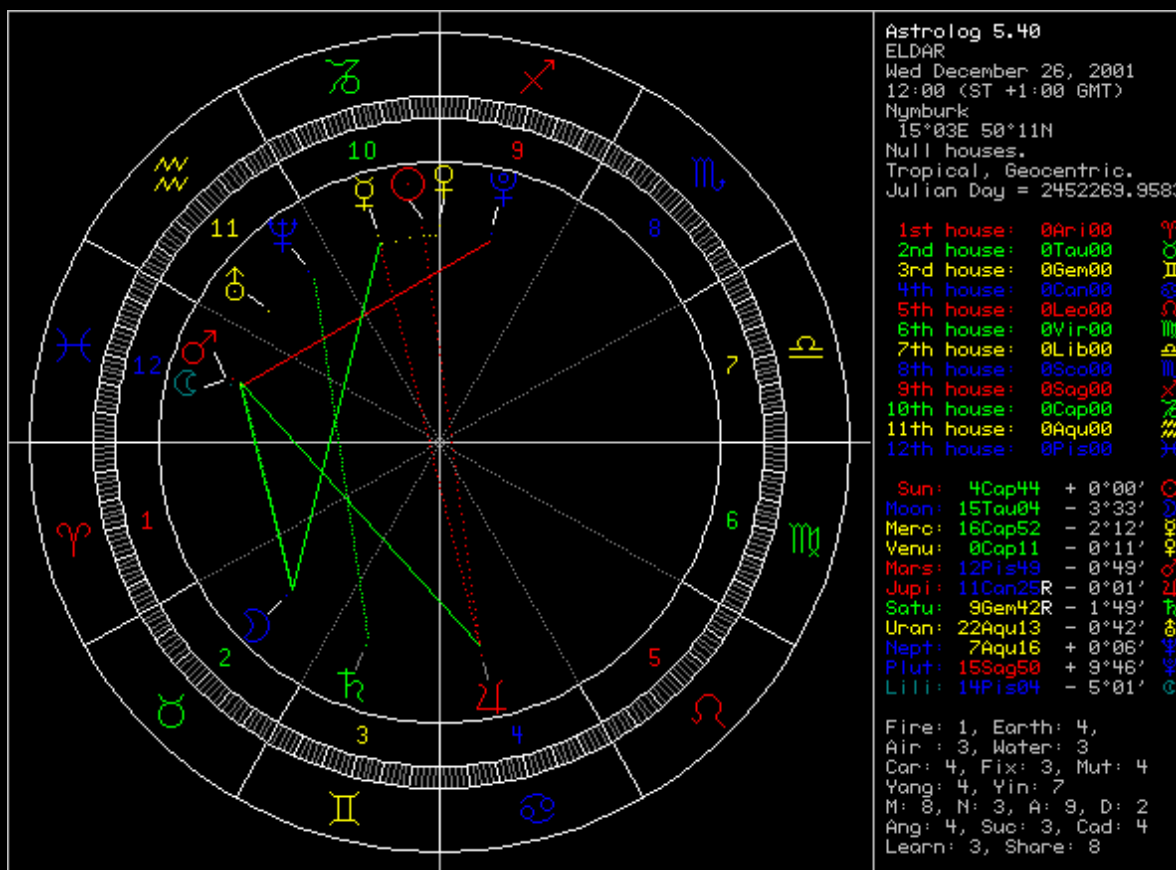


Diagram ukazuje situaci ve středu 26.12.2001 .

Jak vypadají jednotlivé aspekty, které nás budou provázet příští týden ?

☒ Slunce

stojí ve znamení Kozoroha. V tomto znamení Slunce představuje srdce a Kozoroh led. Je tedy nejen zmrzlá příroda ale i naše srdce jsou jaksi zchladlá a Slunce v tomto znamení přináší rezervovanost v citech. Přeje spíše technickému myšlení a spekulacím s nemovitostmi.

Konjunkce Slunce s Merkurem podporuje a zrychluje myšlení, rozvíjí inteligenci. Bude působit do čtvrtka.

Slunce v konjunkci s Venuší - vzhledem k postavení Venuše ve stejném znamení přeje umění a zvyšuje v našich očích přitažlivost druhého pohlaví.

Opozice Slunce s Jupiterem, která bude působit celý týden je pro konzumní období Vánoc jako dělaná. Zvyšuje schopnost našeho organismu ukládat tuky "do zásoby", působí mírně řečeno nemírné požívání, samolibost a finanční problémy díky špatnému hospodaření s penězi a zbytečnému utrácení. Zdravotní rizika přináší lidem s nemocnými tepny.

☒ Lilith

- Černá Luna, která ovlivňuje pudovou sexualitu, se nachází ve znamení Ryb. V tomto znamení lidské pudy tryskají z nevědomí, sexuální život není vnímán na vědomé úrovni. U někoho to může znamenat utajování smyslnosti u jiných zvýšený sklon k nevěrám.

☒ Merkur

stojí ve znamení Kozoroha. Podporuje analytické myšlení, vytrvalost. Nicméně je zodpovědný i za to že v mnoha lidech vyplouvá na povrch nesmiřitelnost až nemilosrdnost. Nepodporuje právě rodinný život protože příliš nepřeje toleranci. Díky tomu že je až do středy poškozen opozicí s Jupiterem bude v první polovině týdne podporovat v lidech pesimismus a hádavost.

Opozice Merkuru s Jupiterem působící do středy zhoršuje úsudek, ale především způsobuje nediskrétnost, takže si dejte pozor na pomluvy a drby: -))

☿ Venuše

stojí do středy ve znamení Střelce. Planeta v tomto znamení přeje snahám o legalizaci milostných vztahů, často vyvolává cyklicky se opakující citové příhody a rozvíjí v lidech inspiraci a umělecký talent.

Ve středu pak vstoupí planeta do znamení Kozoroha. V tomto znamení přeje Venuše především těm párům kde je mezi partnery velký věkový rozdíl. Z umění podporuje především zpěv.

♂ Mars

stojí ve znamení Ryb. V tomto znamení planeta pojí agresivitu a tajemství. Podněcuje sklony ke skrývání důsledků našich činů před okolím. Podněcuje nebezpečí tajných skrytých akcí, útoků a podobně.

Trigon s Jupiterem zvyšuje aktivitu a činy pod jeho vlivem provází štěstí. Bohužel příznivý vliv aspektu si budeme moci vychutnat pouze v první polovině týdne.

Od čtvrtka totiž začíná působit kvadratura Marsu a Pluta. Aspekt je charakteristický především apatií k následkům vlastních činů, vlastní chyby můžeme často svalovat na osud.. Podporuje krapet "jiné" vztahy, především založené na více či méně temnějších (např. S-M) základech.

♃ Jupiter

stojí ve znamení Raka. V tomto znamení je planeta vždy dobře postavena. Dává úspěch dlouhodobým plánům, přeje obchodu, bankovníctví ale posiluje i duchovní růst, protože umožňuje propojení materiálního a duchovního světa do harmonického celku. V druhé polovině týdne ale jeho vliv nebude nijak výrazný, protože bude poškozen.

♄ Saturn

stojí v Blížencích. Přeje přesnosti, přemýšlivosti a opatrnosti. Je možné že po dobu kdy se bude planeta pohybovat v tomto znamení lze očekávat možnost nějakého významného objevu z oblasti fyziky, či matematiky.

Trigon Saturnu s Neptunem přeje magii a okultismu a pomáhá prosazování nových neotřelých myšlenek.

♅ Uran

ve Vodnáři je v domicilu a tudíž dobře umístěn. Podporuje prospěšné změny a je nakloněn bojům za morální cíle.

♆ Neptun

ve znamení Vodnáře přeje ideálům a idealistům.

♇ Pluto

stále ve znamení Střelce přeje novým ideálům, mystice.

Pokud čtete tyto stránky pravidelně jistě víte, že poloha posledních tří planet je vždy dlouhodobá a symbolizuje směr kterým se doba ubírá z dlouhodobého hlediska.

Síla planet je tento týden poměrně vyrovnaná. V tuto chvíli vám mohu slíbit relativně klidné svátky (pokud si dáte pozor pozor na své žaludky, žlučníky atd.). Druhá polovina týdne již bude poněkud slabší a to především díky kvadratuře Mars - Pluto, která ještě může z konce roku učinit drama.

Mějte se krásně.

[Hade](#), 23.12.2001